

NAKRAJAĆ (12) *vb pf*

Wszystkie a jasne.

'inf nakrajać (1). *♦ fut 2 sg* nakrajesz (2). *♦ imp 2 sg* nakrąj (4). *♦ impers praet* nakrajano (1). *♦ part praet act* nakrajawszy (4).

Sł stp brak, Cn s.v. nabudować, Linde bez cytatu.

1. *Pokroić wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [czego (pl lub sg rzeczownika bezpostaciowego)] (10)* : Gdi nakraiefz korzenia Palternakowego á nakładziefz go w czukier/ te⁶⁰ będziefz poziwał na nocz ábowiem chciwość cielefną pobudza/ yteż krew grubą mnoży *FalZioł* I 105c, I [116³]d, 156a; Nákray cienko rzodkwie/ rzeżuchy/ miętki/ á tego fy e náiedz *SienLek* 16; Day koniowi przez trzy dni rzodkwie drobno nákráiwfzy z owfem *SienLek* 173, 103, 173, 189v.

nakrajać w co (2): *SienLek* 78; ćwikiełki w piec námiotawfzy/ á dobrze przypiekfzy nadobnie ochędożyć/ w tálerzyki [= *talarki*] nákráiać *RejZwierc* 110v.

W charakterystycznych połączeniach: nakrajać cienko, drobno (3).

2. *Wytworzyć wiele przez krojenie (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [czego (pl) z czego] (2)* : Wezmi rzodkiew nakray z niey kołek *FalZioł* V 71; gdy mu nie doftáło piędędzy/ nákráiano s fkor okrągło [...] piędędzy/ á wycifkano ná nich znáki krolewfkie *BielKron* 183.

Formacje współrdzenne cf KRAJAĆ.